

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3225/2023. (V. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság Budapest XXI. kerület Csepel Önkormányzat képviselő-testületének a helyi adókról szóló 34/2012. (XI. 29.) önkormányzati rendelete 5–6. §-a, a helyi adókról szóló 30/2015. (XI. 30.) önkormányzati rendelete 7. §-a és 9. §-a, a helyi adókról szóló 28/2017. (XII. 01.) önkormányzati rendelete 8. §-a és 10. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és alkalmazási tilalma elrendelésére, valamint a Fővárosi Törvényszék 107.K.703783/2021/32. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselővel (dr. Karsai Dániel András ügyvéd) eljárva alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az indítványozó kérelme elsődlegesen arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy Budapest XXI. kerület Csepel Önkormányzat képviselő-testületének a helyi adókról szóló 34/2012. (XI. 29.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör1.) 5–6. §-a, a helyi adókról szóló 30/2015. (XI. 30.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör2.) 7. §-a és 9. §-a, valamint a helyi adókról szóló 28/2017. (XII. 01.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör3.) 8. §-a és 10. §-a alaptörvény-ellenes, és ezért ezek alkalmazási tilalmát az Alkotmánybíróság rendelje el. Az indítványozó másodlagos kérelme az volt, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 107.K.703783/2021/32. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse azt meg. Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XXX. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozott.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [4] 2.1. Az indítványozó tulajdonában áll egy belterületi, kivett, beépítetlen terület megnevezésű telek Budapest XXI. kerületében. A telek azt követően esett az ún. „Csepeli Gerincút” nyomvonalába, hogy annak tulajdonjogát az indítványozó megszerezte 1999-ben. Budapest Főváros XXI. kerület Csepel önkormányzat jegyzője mint önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) telekadó adónemben a 2015–2020 közötti időszak vonatkozásában adóellenőrzést folytatott le az indítványozónál, amelynek eredményeképp a 2020. június 23. napján kelt ADO/359-11/2020. számú határozatával az indítványozó terhére 5 784 454 forint adókülönbözetet állapított meg, és jogkövetkezményeket alkalmazott, amelyekkel együtt mindösszesen 8 422 801 forint fizetési kötelezettség terhelte az indítványozót. Az ellenőrzött adóévekben összesen három adórendelet (Ör1., Ör2., Ör3.) volt hatályban, amelyek közül az utóbbi jelenleg is hatályos.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy az ingatlan tulajdoni lapjának III. részében építési tilalommal kapcsolatos bejegyzés a vizsgált időszakban nem szerepelt és a 2015–2019 évek vonatkozásában az indítványozó az illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv igazolását nem csatolta a mezőgazdasági művelésről. Az elsőfokú adóhatóság az ingatlanon helyszíni szemlét is végzett, azon épület, épületrész nem volt található. Mindezek alapján az ingatlan után telekadót kell fizetnie az indítványozónak, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényben (a továbbiakban: Htv.) szerinti mentességek tényállása nem valósult meg. Ugyanakkor azt is hivatalból megállapította az elsőfokú adóhatóság, hogy az indítványozót megilleti az Ör1. 6. § c) pontja, az Ör2. 9. § c) pontja, az Ör3. 10. § c) pontja szerinti adómentesség, és ezért a telek adóköteles méretéből levont 1 000 nm-t.

- [6] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) a 2020. október 12. napján kelt BP/1008/07947/2/2020. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Döntésében megállapította, hogy az indítványozó állításával ellentétben a telek a Htv.-ben foglalt mentességi feltételek egyikének sem felel meg, különösen azért, mert az ingatlanon a villamosenergia-vezetékre való csatlakozás lehetősége fennáll, továbbá a telek építési tilalom alatt nem áll, valamint az indítványozó az illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv igazolását a mezőgazdasági művelés folytatásáról nem csatolta és mezőgazdasági művelést nem is végzett a telken a szemle tanúsága szerint.
- [7] 2.2. Az indítványozó keresetet nyújtott be a másodfokú adóhatóság határozatával szemben, amelyben elsődlegesen annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályú megsemmisítését, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését kérte az elsőfokú határozat megsemmisítésével. Előadta, hogy a „nyomvonal miatt az ingatlan »de facto« építési korlátozás, valójában építési tilalom alá esik”. Kifejtette, hogy az elmúlt 5 évben szántó művelési ágban mezőgazdasági művelést folytatott, amelyre nézve az elsőfokú hatóság felé nyilatkozatot is tett. A pandémia miatt a területen munkálatokat nem tudott végezni. Vitatta, hogy az építési tilalom csak akkor fogadható el mentességi okként, ha az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerül. A Csepeli Gerincút tervezésére, megépítésére vonatkozó beruházás többszöri elhalasztása következtében az építési vagy változtatási tilalom elrendelése még nem történt meg. Mindezek miatt hosszabb távú beruházásokat, építkezéseket az ingatlanon nem lehet kezdeni. Az indítványozó keresetében azt is előadta, hogy álláspontja szerint „a telekadó kirovása jelen helyzetben alaptörvény-ellenes korlátozását jelenti az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonhoz való jognak. [...] kifejtette, hogy a tulajdonhoz való jog nem korlátlan és korlátozhatatlan. A csepeli összekötő út, HÉV bővítés és az ehhez kapcsolódó projektek lassan 20 éve húzódnak. Az első szakasz 2012-ben került átadásra, a második szakaszon már közvetlenül az ingatlant érintette volna. Az ingatlant értékesíteni nem képes, hasznosítani sem” (Fővárosi Törvényszék 107.K.703783/2021/32. számú ítélete, Indokolás [6]).
- [8] A Fővárosi Törvényszék a 2021. január 22. napján kelt 35.K.707.699/2020/5. számú végzésével az indítványozó keresetlevelét visszautasította. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kúria mint másodfokú bíróság a 2021. április 23. napján kelt Kpkf.V.39.845/2021/2. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék végzését hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Törvényszéket új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [9] 2.3. A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2022. március 1. napján kelt 107.K.703783/2021/32. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az indítványozó eljárásjogi kifogásai alaptalanok, azok közül számos nem is vizsgálható a keresetváltoztatás tilalma miatt [lásd: a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. § (1) bekezdés]. Az indítványozó által előadott anyagi jogszabálysértések körében a Fővárosi Törvényszék azt állapította meg, hogy ezek nem fognak helyt. A Htv. rendszerében olyan fogalom, hogy *de facto* vagy kvázi beépítési tilalom nem létezik. A telek beépíthetőségét korlátozó tényezők nem értékelhetők az irányadó adójogszabályok alapján. A mezőgazdasági művelés folytatására az indítványozó csak hivatkozott, azt sem az adóigazgatási eljárásban, sem a közigazgatási perben nem támasztotta alá bizonyítékokkal. Ennek megfelelően jogszerűen állapította meg a másodfokú adóhatóság, hogy az indítványozót Htv. szerinti adómentesség nem illette meg.
- [10] A Fővárosi Törvényszék azt a hivatkozást sem találta alaposnak, miszerint a másodfokú adóhatóság megsértette az indítványozó tulajdonhoz való jogát. „Az a körülmény, hogy a felperesnek az adómentessége hiányával kapcsolatos álláspontját az alperes indokolt döntésével nem fogadta el, nem értékelhető a tulajdonhoz való jog megsértéseként. Kiemeli a bíróság, hogy az adójogszabályoknak a meghatározása a jogalkotó szuverén joga. Minden esetben vannak olyan magán- vagy jogi személyek, akik számára valamely adójogi előírás előnyt vagy hátrányt jelent. Alapjaiban tenné kérdésessé az állam adóztatási jogának kereteit, és jogbizonytalanságot eredményezne mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazó számára, ha pusztán arra hivatkozással lehetne egy kedvezményre vonatkozó szabály alaptörvény-ellenességét állítani, hogy bizonyos adóalanyok azzal nem tudnak élni. A jogalkotó adópolitikai okok szem előtt tartásával dönti el, hogy adóztat-e egy ingatlant; illetőleg milyen feltételek mellett ad adómentességre lehetőséget” (Fővárosi Törvényszék 107.K.703783/2021/32. számú ítélete, Indokolás [23]).

- [11] 3. A Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletét követően az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján. Az indítvány lényege a következőképpen foglalható össze.
- [12] 3.1. Az indítványozó érvelése szerint az alaptörvény-ellenességet elsősorban az Ör1., az Ör2. és az Ör3. sérelmezett szabályai okozták, amelyek egyfelől az adómértékről (Ör1. 5. §, Ör2. 7. §, Ör3. 8. §), másfelől az adómentességekről (Ör1. 6. §, Ör2. 9. §, Ör3. 10. §) rendelkeztek. A tulajdonhoz való joggal [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] összefüggésben azzal érvelt az indítványozó, hogy a telek rendeltetésszerű használatát kizárja, hogy az állami beruházás folytatásakor kisajátításra kerülhet sor, ami miatt a telken értéknövelő beruházás megvalósítása kizárt. Ugyanezért a telek jelentős értékcsökkenést szenvedett el. Az arányos közteherviselés [Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdés] megsértését az indítványozó abban jelölte meg, hogy a kivetett telekadó mértéke súlyosan aránytalan. Azzal érvelt, hogy az „[i]ngatlanom egyedi sajátosságai, a *de facto* építési tilalom és használati korlátozása ellehetetleníti, hogy az ingatlanból érdemi jövedelmet realizálhassak, amely az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint alapvető szempont a telekadó arányosságának megítélése során.” Ennek alátámasztásként hivatkozott a 20/2021. (V. 27.) AB határozatra (a továbbiakban: Abh1.).
- [13] Másodsorban a Fővárosi Törvényszék ítélete sérti az előbb megjelölt két alaptörvényi rendelkezést. Az indítványozó úgy fogalmazott, hogy a „Fővárosi Törvényszék teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az adómérték arányosságának vizsgálatát. Az a bírósági megállapítás, ami a jelen végzés indokolásának [10] bekezdésében idézetként szerepel az indítványozó szerint alaptörvény-ellenes, valamint az indítványban írtak szerint „jól tükrözi az eljáró bíróság azon attitűdjét, hogy a vonatkozó jogszabályok formális alkalmazásán túlmenő jogalkalmazói tevékenységet nem kíván végezni, az, arányossági mérlegelést meg sem kísérli. [...] Az eljáró bíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy a telekadóval érintett ingatlanom egyedi sajátosságai (elhelyezkedése, rendeltetése, megközelíthetősége, egyéb sajátosságai) okán a telekadó mértéke megfelel-e az arányos mértéknek. [...] Az eljáró bíróság az arányossági mérlegelés és az alapjog-konform jogértelmezés elmulasztása okán a tulajdonhoz való jogomat aránytalanul korlátozó ítéletet hozott, konzerválta az aránytalan mértékű telekadó kivetését. A Fővárosi Törvényszék ítélete sérti továbbá az arányos közteherviselés Alaptörvényben rögzített tartalmát is, mivel az arányossági mérlegelés elvégzése útján szükséges megállapítani a közteherviselés mértékét az adott egyén körülményeire tekintettel.”
- [14] 4. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 4.1. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék ítéletének közléséhez képest (2022. április 21.) az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be alkotmányjogi panaszát. A kérelmező magánszemély alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a jogerős ítélettel befejezett bírósági eljárásban felperes volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor keresetet terjesztett elő a másodfokú adóhatóság határozatát vitatva. A jogerős ítélettel szemben további rendes jogorvoslati lehetőség nem állt rendelkezésére. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó szabályokat [Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § (1) bekezdés] és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmények megállapítására, előadja az eljárás megindításának indokait, a felhívott Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, valamint – a jelen végzés 4.2. pontjában írt kivétellel – pontosan megjelöli a támadott jogszabályi rendelkezéseket és bírói döntést, valamint az Alaptörvény sérülni vélt szabályait. Tehát az indítvány az előbb jelzett kivétellel eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–d)* és *f)* pontjaiban foglalt követelményeknek.
- [16] 4.2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal az ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezések vitathatók. Az indítványozó az adóigazgatási eljárásban és a bírósági eljárásban többek között azzal érvelt, hogy a Htv.-ben rögzített adómentességek megilletik, azaz vonatkozik rá a mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek, továbbá az építési tilalom alatt álló telek mentességi szabálya (vesd össze: Htv. 19. § *b–c)* pont). Miközben ezek a mentességek közvetlenül a Htv.-ből fakadnak, és ezeket az önkormányzati rendelet nem ismétli, és nem is ismételheti meg, az indítványozó nem támadta a Htv. mentességi szabályait. Azokat a paragrafusokat sérelmezte pontosabb jogszabályhely – különösen a paragrafuson belüli pontok – megjelölése nélkül, amelyek az önkormányzati rendeletekben a mentességekről

szólnak. Ezek mindegyike három pontban [a)–c) pont] három különböző és önálló mentességi tényállást tartalmaz. Közülük a c) pontot (adómentes a magánszemély tulajdonában lévő telek adóköteles területéből 1000 nm) minden adóévre hivatalból érvényesítették az indítványozó javára már az elsőfokú határozatban. A többit azonban egyáltalán nem alkalmazták a hatósági, illetve a bírósági eljárásban. Az indítványozó indítványában nem adta indokát annak, hogy az a)–b) pontok alkalmazásának a hiánya miért lenne ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt szabályaival [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].

- [17] A fentiekből az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó az önkormányzati rendeletek mentességi szabályait (Ör1. 6. §, Ör2. 9. §, Ör3. 10. §) általában véve támadta, ami nem elégíti ki a határozott kérelem követelményét. Azt pontosan nem jelölte meg, hogy mely mentességi tényállást támadja a rendeleteken belül [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Hallgatott arról is, hogy milyen okból kifolyólag lenne alaptörvény-ellenes az, hogy a két rendeleti mentességet nem alkalmaztak az ügyében. Hangsúlyozandó, hogy amit pedig alkalmaztak, azt a javára tették hivatalból.
- [18] Ezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítványozó úgy sérelmezte a rendeleti mentességi szabályokat, hogy azok ügyében alkalmazásra nem kerültek, ezen felül pontosan meg sem jelölte, hogy mely mentességi pontok alkotmányosságát vitatja, továbbá indokát sem adta annak, hogy a nem alkalmazott szabályok miért lennének ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és XXX. cikk (1) bekezdésével. Az Ör1. 6. §, Ör2. 9. § és Ör3. 10. § érdemi vizsgálatára ezért nem volt lehetőség.
- [19] Kiegészítésképpen megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére senki sem jogosult {lásd például: 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [62]; 3212/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]; 3395/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [24]; 3169/2022. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [24]; 3419/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [20] 4.3. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az adómérték-szabályok (Ör1. 5. §, Ör2. 7. § és Ör3. 8. §) és a bírósági ítélet vonatkozásában az indítvány megfelel a határozott kérelem követelményének.
- [21] 4.4. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [22] 4.4.1. Az Alkotmánybíróság először az adómérték-szabályokkal szembeni panaszt vizsgálta. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy normakontroll-eljárásban az arányosság vizsgálatát nem lehet feltételezésekre építeni. Éppen ezért az Alkotmánybíróság a konfiskáló adómérték vizsgálatokor – egyéb jellemzők értékelése mellett – a telek igazságügyi szakértő által megállapított értékét veszi alapul. A telek értékének a megállapítása szakkérdés. Új tényállást az Alkotmánybíróság nem állapít meg, és fő szabály szerint kiterjedt bizonyítási eljárást sem folytat le {vesd össze: Abh1., Indokolás [44]–[45]; 3233/2021. (VI. 4.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [35]; 27/2022. (XI. 3.) AB határozat (a továbbiakban: Abh3.), Indokolás [36]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben visszautasította azokat az alkotmányjogi panasz-elemeket, amelyekben az indítványozók anélkül adták elő a konfiskáló adóztatás tilalmát, hogy igazolták volna a telek előbbiek szerinti értékét {lásd: 3372/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [23]; 3371/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [23]; 3370/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [23] Ebben az ügyben az indítványozó semmilyen módon sem igazolta a telek értékét. Az Abtv. 52. § (4) bekezdése úgy szól, hogy az „alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia”. Ezt egészíti ki az előbbi szakasz (6) bekezdése, amely arról rendelkezik, hogy az „indítvány mellékleteként meg kell küldeni az Alkotmánybíróság részére azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják”. Az Abtv. 57. §-a értelmében pedig az „Alkotmánybíróság az indítványok érdemében a rendelkezésre álló iratok alapján [...] dönt.”
- [24] Ezek miatt az indítvány és mellékletei tartalma alapján nem volt megállapítható az ügy érdemét befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének fennállta, ezért az érdemi vizsgálat szükségessége sem volt megállapítható az adómérték-szabályok tekintetében. Ugyanezen okból kifolyólag olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem tudott az Alkotmánybíróság azonosítani a konfiskáló adóztatás tilalma kapcsán, amelyet az Abh1.-re, az Abh2.-re és az Abh3.-ra támaszkodó állandó gyakorlatában még nem tárt volna fel.

- [25] 4.4.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szembeni panaszt vizsgálta az Abtv. 29. §-a szempontjából. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az indítványozó azért tekintette alaptörvény-ellenesnek a Fővárosi Törvényszék ítéletét, mert abban a bíróság nem végezte el az arányossági mérlegelést, amely az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdéséből következik. Az Alkotmánybíróság a rendelkezésére bocsátott iratanyagból azt állapította meg, hogy ezt a bíróság azért nem tett meg, mert az nem volt a kereseti kérelem része. A jelen végzés indokolásának [7] bekezdésében az Alkotmánybíróság idézte, hogy mi volt az indítványozó alapjogi relevanciájú kérelme a keresetben, továbbá a jelen végzés indokolásának [10] bekezdésében idézte, hogy erre milyen választ adott a Fővárosi Bíróság. Az indítványozó a keresetében a tulajdonhoz való jog sérelme mellett érvelt az adómentességek hiánya okán, amit a bíróság el is bírált. Az indítványozó előadásával ellentétben az Abh1.-ből nem vezethető le az, hogy a kereseti kérelemtől függetlenül, a keresetváltoztatás Kp. szerinti tilalma ellenére a bíróságok kötelesek lennének hivatalból lefolytatni az arányossági mérlegelést. Ilyen körülmények között nem volt megállapítható, hogy a sérelmezett ítélet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye merülne fel benne.
- [26] 4.4.3. Összességében az volt tehát megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek egyikének sem felel meg.
- [27] 5. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Abtv. 26. § (1) bekezdése, 27. § (1) bekezdése, 29. §-a, valamint 52. § (1b) bekezdés c) pontja, e) pontja, 52. § (4) bekezdése, továbbá az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. április 18.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1552/2022.

